

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 34/17

Luxembourg, 28. marec 2017

Sodba v zadevi C-72/15

The Queen, na predlog PJSC Rosneft Oil Company, nekdanje Rosneft Oil Company OJSC/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business Innovation and Skills in The Financial Conduct Authority

Omejevalni ukrepi, ki jih je Svet sprejel v zvezi s krizo v Ukrajini proti nekaterim ruskim podjetjem, med katerimi je družba Rosneft, so veljavni

Sodišče je pristojno za predhodno odločanje o zakonitosti omejevalnih ukrepov, sprejetih glede posameznikov ali subjektov v okviru skupne zunanje in varnostne politike

Svet je s sklepom z dne 31. julija 2014¹ in z uredbo z istega dne² sprejel omejevalne ukrepe v odgovor na dejanja Rusije, katerih cilj je destabilizacija razmer v Ukrajini. Ti ukrepi nalagajo omejitve za nekatere finančne transakcije, za izvoz nekaterih dobrin in občutljivih tehnologij, nekaterim ruskim subjektom omejujejo dostop do kapitalskih trgov ter prepovedujejo opravljanje storitev, ki so potrebne za nekatere naftne dejavnosti. Cilj ukrepov Sveta je povečanje stroškov delovanja Rusije, ki spodbija suverenost Ukrajine. Eno od podjetij, na katera se ti ukrepi nanašajo, je ruska družba Rosneft, ki je specializirana v sektorju za nafto in zemeljski plin.

Družba Rosneft je pri britanskem visokem sodišču (High Court of Justice, England and Wales) izpodbijala veljavnost omejevalnih ukrepov, ki jih je Svet sprejel proti tej družbi, in izvedbenih ukrepov, ki jih je Združeno kraljestvo sprejelo na podlagi aktov Sveta, glede na pravo Unije.

Glede ukrepov, ki jih je sprejelo Združeno kraljestvo, se predložitveno sodišče med drugim sprašuje, ali lahko ta država članica v primeru kršitev omejevalnih ukrepov uvede kazenske sankcije, preden Sodišče pojasni pomen izrazov, ki jih je uporabil Svet, ter ali se omejevalni ukrepi nanašajo na izvedbo plačila s strani banke in prepovedujejo izdajo globalnih potrdil o lastništvu za delnice, ki so bile izdane pred sprejetjem teh ukrepov.

Sodišče je v današnji sodbi najprej razsodilo, da je pristojno za predhodno odločanje o veljavnosti akta, ki je bil sprejet na podlagi določb o skupni zunanji in varnostni politiki (SZVP), kot je sklep Sveta. Vendar je pojasnilo, da se mora predlog za sprejetje predhodne odločbe nanašati bodisi na nadzor zakonitosti samega sklepa glede na člen 40 PEU (člen, ki v bistvu opredeljuje razmerja med SZVP in drugimi politikami Unije) bodisi na nadzor zakonitosti omejevalnih ukrepov, sprejetih proti fizičnim in pravnim osebam.

Sodišče je nato ugotovilo, da **ni podan noben element, ki bi vplival na veljavnost sklepa ali uredbe.** Natančneje, Sodišče meni, da to, da sklep vnaprej določa del vsebine uredbe in da podrobneje določa predmet omejevalnih ukrepov, ne ovira izvajanja pristojnosti, podeljenih visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in Komisiji. Poleg tega je Sodišče navedlo, da sporazum o partnerstvu in sodelovanju med Evropsko unijo in Rusijo ne ovira sprejetja teh aktov.³ Svet je tudi zadostno obrazložil sporna akta. Sodišče je ugotovilo, da pomen ciljev, ki se uresničujejo s spornima aktoma, upravičuje negativne posledice za nekatere

¹ Sklep Sveta 2014/512/SZVP z dne 31. julija 2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini (UL 2014 L 229, str. 13), kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta 2014/872/SZVP z dne 4. decembra 2014 (UL 2014 L 349, str. 58).

² Uredba Sveta (EU) št. 833/2014 z dne 31. julija 2014 o omejevalnih ukrepih zaradi delovanja Rusije, ki povzroča destabilizacijo razmer v Ukrajini (UL 2014 L 229, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 1290/2014 z dne 4. decembra 2014 (UL 2014 L 349, str. 20).

³ Sporazum o partnerstvu in sodelovanju med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Rusko federacijo na drugi, podpisan na Krfu 24. junija 1994.

gospodarske subjekte. Glede na postopno stopnjevanje omejevalnih ukrepov, ki so bili sprejeti kot odgovor na krizo v Ukrajini, posega v svobodno gospodarsko pobudo in lastninsko pravico družbe Rosneft ni mogoče šteti za nesorazmernega.

Sodišče je ugotovilo tudi, da **izrazi iz uredbe ne preprečujejo, da država članica naloži kazenske sankcije, ki se uporabijo v primeru kršitve določb uredbe**. Dejstvo, da so lahko pojmi, ki se uporabljajo v tej uredbi, predmet kasnejšega postopnega razjasnjevanja Sodišča, ne preprečuje, da država članica sprejme sankcije za zagotovitev učinkovitega izvajanja te uredbe.

Sodišče je ugotovilo, da **se omejevalni ukrepi ne nanašajo na obdelavo plačil s strani bank**. Navaja, da bi zakonodajalec Unije, če bi želel za obdelavo vsakega bančnega nakazila predpisati dodatno vlogo za dovoljenje, uporabil druge izraze, kot je „finančna pomoč“, glede na to, da finančne institucije plačilne storitve zagotavljajo kot posrednik, ne da bi se zahtevala uporaba lastnih sredstev; poleg tega je Sodišče v zvezi s tem navedlo, da cilj uredbe ni uvedba zamrznitve sredstev ne omejitev za prenos sredstev.

Nazadnje, **Sodišče je presodilo, da ukrepi prepovedujejo izdajo globalnih potrdil o lastništvu za delnice, ki so bile izdane pred sprejetjem teh ukrepov**.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106